

ע"פ 8009/20 - שמואל סמי כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8009/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המערער: שמואל סמי כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) בעפ"ת 48463-09-20 מיום 16.11.2020

בשם המערער: עו"ד אילון אורון

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) מיום 16.11.2020 בעפ"ת (מחוזי י-ם) 48463-09-20 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש בשנת 2018 כתב אישום שמייחס לו עבירות של אי שמירה על רווח, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בשכרות והתנהגות הגורמת נזק. ביום 22.1.2019 הרשיע בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' סגן הנשיא י' צימרמן) את המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וביום 3.8.2020 גזר בית המשפט (השופט נ' נחשון) את עונשו של המערער. על המערער הושת: מאסר על תנאי לשלושה חודשים; פסילת רישיון הנהיגה לתקופה של 30 חודשים; פסילת רישיון על תנאי לתקופה של 5 חודשים; וביצוע 300 שעות שירות לתועלת הציבור. כמו כן הורה בית המשפט כי המערער יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך 12 חודשים (להלן: צו המבחן).

2. ביום 22.9.2020 הגיש המערער לבית המשפט המחוזי ערעור על הכרעת הדין ועל העונש שנגזר עליו. לצד הערעור, הגיש המערער בקשה לעיכוב ביצוע העונש, עד להכרעה בערעור. המשיבה התנגדה לעיכוב עונש הפסילה, אך הודיעה כי אינה מתנגדת לעיכוב ביצוע יתר רכיבי העונש (ביצוע שעות השירות לתועלת הציבור וצו המבחן) לתקופה

עמוד 1

של 12 חודשים, ובעקבות הודעה זו הורה בית המשפט על עיכוב רכיבים אלה. ביום 4.11.2020 קיים בית משפט המחוזי דיון בבקשת עיכוב הביצוע, ובסיומו דחה את הבקשה בכל הנוגע לעונש הפסילה. במסגרת החלטתו הפנה המותב לתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית משפט השלום לתעבורה וציין כי נוכח האמור בו, ונוכח עיכוב צו המבחן "קיים חשש לביצוע עבירה נוספת של נהיגה בשכרות על ידי [המערער - ע' פ']". אשר לסיכויי הערעור, ציין המותב "מבלי שיהיה בכך כדי לקבוע מסמרות, אלא באופן לכאורי בלבד על בסיס הנתונים כפי שהם עולים בשלב זה, לא ניתן לומר כי הסיכויים גבוהים במיוחד. לכאורה, אין מחלוקת כי [המערער - ע' פ'] נהג בהיותו שיכור [...] אין זה ברור מאליו כי סברה בדבר הכשרה חוקית של צריכת סמים הצפויה בסברתו של המערער, משמיטה את הקרקע תחת העבירה שביצע". עוד ציין המותב כי הדיון בערעור קבוע לעוד כארבעה חודשים, ומשתקופת הפסילה המינימלית הקבועה בחוק עומדת על שנתיים, אין הצדקה לקבל את בקשת המערער לעיכוב ביצוע עונש פסילת הרישיון.

3. ביום 11.11.2020 הגיש המערער בקשה לפסילת המותב מלהמשיך לדון בהליך, נוכח קביעותיו בהחלטה בבקשה לעיכוב ביצוע. ביום 16.11.2020, לאחר קבלת תשובת המשיבה, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה. בית המשפט עמד על כך כי בהחלטה נבחנו השיקולים הצריכים לשם הכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע ובכלל זאת סיכויי הערעור לכאורה והסכנה הנשקפת לביצוע עבירות נוספות ככל שיעוכב ביצוע גזר הדין. צוין כי "ככלל, אין בדיון מוקדם, כשהוא לעצמו, או בהחלטות ביניים שהתקבלו במסגרתו כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. נקודת המוצא היא, כפי שצוין בהחלטה הנ"ל, כי הקביעות שבהחלטת הביניים הן לכאוריות בלבד, והשופט פתוח לשכנוע". עוד צוין כי קבלת טענת הפסלות משמעה שבכל מקרה שבו נדחית בקשה לעיכוב ביצוע לאחר שנבחנו השיקולים הרלבנטיים תיירש החלטתו של המותב, ולא ניתן לנהל הליך משפטי בדרך זו.

4. מכאן הערעור שלפניי, שבגדרו חוזר המערער, בעיקרם של דברים, על טענותיו לפני בית המשפט המחוזי. לשיטתו, התייחסות המותב לעמדת שירות המבחן, לסכנה הנשקפת מן המערער ולסיכויי הערעור, מעידה על כך שדעתו "ננעלה" ושלא יהיה באפשרותו לדון בעניינו של המערער באופן אובייקטיבי. כן נטען כי קביעות בית המשפט בדבר חשש לביצוע עבירה נוספת של נהיגה בשכרות מעידות על דעה קדומה של המותב בכל הנוגע למערער.

5. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, באתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. המבחן לקיומה של עילה לפסילת השופט היושב בדיון הוא קיומן של נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב (סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). טענותיו של המערער מופנות כאמור להחלטת בית המשפט המחוזי בבקשה שהגיש לעיכוב ביצוע העונש וכנטען, האמור בהחלטה זו מעיד כי דעתו של המותב "נעולה". כפי שנפסק לא אחת, אין בהכרעת בית המשפט בהחלטת ביניים - כשלעצמה - כדי להקים חשש כאמור שיש בו כדי להצדיק את פסילת המותב מלדון בהליך העיקרי ויש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו (ראו והשוו: ע"פ 2981/20 תל גנים יזמות לבניה בע"מ נ' עיריית רמת גן, פסקה 6 (23.6.2020); ע"פ 2194/17 חיפה כימיקלים בע"מ נ' עיריית חיפה, פסקה 6 (15.3.2017); ע"פ 7068/15 נג'אר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (25.10.2015) (להלן: עניין נג'אר); כן ראו יגאל מרזלדיני פסלות שופט 269-268 (2006)). אכן, בהחלטתו בבקשה לעיכוב ביצוע הביע המותב עמדה לכאורית בנוגע לסיכויי הערעור וכן ציין כי קיים חשש לביצוע עבירה נוספת של נהיגה בשכרות על ידי המערער. ואולם דיון בבקשה לעיכוב ביצוע כרוך, מעצם טבעו, בבחינת סיכויי הערעור לצד בחינת נסיבות אחרות הרלוונטיות לעניינו של המערער (השוו: עניין נג'אר, פסקה 4). זאת ועוד, עיון באמור בהחלטה מגלה שבית המשפט המחוזי סייג את קביעותיו בהתאם לזהירות המתחייבת בשלב הדיוני שבו נמצא התיק; וכי אין בהחלטה כדי ללמד שדעתו "ננעלה" להכריע נגד המערער. נוכח האמור לעיל, ומשכל טענותיו של המערער מופנות למעשה לאמור בהחלטה, איני סבור שעלה בידיו להצביע על עילה לפסילת המותב.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, ח' בכסלו התשפ"א (24.11.2020).

ש ו פ ט
